endnu er fuld af Bomme for Kvinders Stræben og af Privilegier for den stærkere Part, — og sidst, men ikke mindst i Henseende til politisk Indsigt og Erfaring. Et stort og besværligt Arbejde ligger der for Kvindeorganisationerne i Øjeblikket, og *ufornuftigt* og *uforsvarligt* vil det være ikke at tage det op. Et Arbejde for at skaffe Kvinderne den Oplysning, de mangler, et Arbejde for at skaffe os den Ligestilling, som endnu er tilbage, et Arbejde for at skaffe os den Repræsentation, vort Antal giver os Krav paa. Kvindevalgretsforeningernes Tid er forbi, det er uimodsigelig rigtigt, men havde de ønsket en Opstandelse under en ny Form, da vilde et velorganiseret, energisk Oplysningsarbejde blandt Kvinder Landet over have givet Foreningerne Arbejde nok at holde sammen om; men det vilde ganske vist have krævet et større Offer af hver enkelt end 10 Øre om Aaret. Saa langt under Indkøbspris har man efter vor Mening ikke Lov til at udbyde Kvindesagen selv under en saa beskeden Form som »Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret«.

— Denne Artikel er ogsaa sendt til „Kvindevalgret" med Anmodning om Optagelse.

Kvinderne og det politiske Arbejde.

—o—

Hvis det, der skete 5. Juni, skal blive Indledningen til et nyt Afsnit i Danmarks Historie, til en Tid, hvor det skal kendes, at nu har Staten ikke blot »Fædre«, men ogsaa »Mødre«, saa gaar det ikke an, at Kvinderne lægger Hænderne i Skødet og afventer Begivenhedernes Gang. Vi maa gøre os det klart, at nu maa vi sammen med Mændene bære Ansvaret for Fremtidens Politik, og det vil igen sige, at vi maa være med der, hvor det politiske Arbejde gøres. »Men,« vil man maaske mene, »der er længe til Valgene, saa det haster ikke.« Jo, det er netop det, det gør; *det haster.* Vi Kvinder faar liden eller ingen Indflydelse, hvis vi kommer bagefter, naar Forarbejdet er gjort og alt er lagt til Rette. Med andre Ord: man maa melde sig ind i de Sammenslutninger, hvor det politiske Arbejde gøres. Som Løsgængere er man nu mere uheldigt stillet end nogen Sinde.

Politiske Partier staar ikke for mig som Idealet, tværtimod, de staar snarere for mig som et paa Grund af vor nuværende Valgordning *nødvendigt Onde*, et Onde, som man foreløbig ikke kan komme uden om, men som man *maa* bruge og se at faa det bedst mulige ud af, om man vil have den mindste Indflydelse paa Landets Styrelse.

At de virkelige Forhold er saadanne, er jeg bange for, at altfor mange Kvinder overser. De tror, at naar man bare er med paa Valgdagen, saa er det nok — som om man den Dag havde ret megen Indflydelse. Dette i Forbindelse med en let forstaaelig Angst for Partipolitikkens store Skyggesider gør, at mange Kvinder holder sig tilbage. Dertil kommer, at de fleste Kvinder har svært ved at finde deres rette Plads, baade fordi det hele er saa nyt for dem, men ogsaa fordi, at saadan er de politiske Partier, at man ikke fuldtud kan slutte sig til noget af dem.

Alligevel, det eneste, der er at gøre, er at melde sig til Arbejdet der, hvor man i Følge sine Meninger og Sympatier nærmest hører hjemme, og saa der efter Evne bidrage til en Omformning, som svarer til det, man anser for det rette.

Aarhus, 8. Septbr. 1915.

Hulda Pedersen.

„Pauline Worms Minde"

—o—

Af ovennævnte Legat uddeles den 29. November nogle Portioner som Boghjælp til Lærerinders *videre Uddannelse.*

Ansøgning med Anbefaling og Opgivelse af, hvilke Bøger, der ønskes, sendes til *Mag, art. Ida Falbe-Hansen, Akacievej 4, Kbhvn.*, inden d. 20. November.

Bestyrelsen.

Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder.

—o—

Det er ikke mindre end sit 40 Aars Jubilæum denne Skole fejrer i Aar; saa mange Aar er gaaede siden Dansk Kvindesamfund i 1875 føjede denne tredie og i sin Slags ganske nye Skole til sine andre Skoler: Handelsskolen for Kvinder og Søndagsskolen for ubemidlede Arbejdersker; intet Under derfor, at der paa Beretningens første Side bringes et stateligt og veltruffent Billede af Fru Charlotte Klein, Skolens mangeaarige Forstander, som døde sidste Foraar. Ved dette Dødsfald synes det, som om det sidste Baand mellem Dansk Kvindesamfund og et af dets lykkeligste Ungdomsforetagender er afbrudt, thi hvor mange af dem, som nu staar Skolen nær, enten som Lærer eller Elev eller Leder, véd vel, at det var Dansk Kvindesamfund, som i sin Tid tilvejebragte det økonomiske Grundlag for denne Skole, og derved brød Vejen for de mange unge Kvinder, som i Tidens Løb efter endt Uddannelse har tjent deres Brød som Tegnere, Porcellænsmalere eller Kunsthaandværkere. Men Dansk Kvindesamfund har for Resten ikke noget at beklage sig over, hvis dets Navn nu er glemt indenfor Skolens Mure, thi det har selv bortamputeret denne fra sin Moderstamme ved at gøre den til en selvejende Institution, og har derfor hverken Krav paa Taknemlighed eller Indflydelse. Ikke desto mindre bør Dansk Kvindesamfund med Interesse følge Skolens videre Udvikling og føle sig i det mindste indadtil ansvarlig for, hvorledes denne former sig. — Det ses af den foreliggende Aarsberetning, at Skolen sidste Aar har været søgt af 86 Elever, hvoraf 8 har haft Friplads, 17 halv Friplads, mens 3 har nydt Skolens Stipendier til et samlet Beløb af 3000 Kr. Det meddeles i Beretningen, at den aarlige Udstilling af Skolearbejder ikke afholdes i Aar, men man savner unægtelig en Begrundelse heraf. Det meddeles ligeledes, at Skolens Forstander, Frk. Soffy Christensen har Orlov i det kommende Skoleaar, men ogsaa her spørger man uvilkaarlig: hvorfor? — Hvis Dansk Kvindesamfund ved Skolens Udskillelse i 1883 havde forbeholdt sig Retten til en Repræsentant i Bestyrelsen, hvilket vilde have forekommet os naturlig, havde